

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: B5-24Csp/93/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1521201685
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Filová
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2024:1521201685.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV v konaní pred sudkyňou JUDr. Máriou Filovou, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltéšom, advokátom, Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: J. J., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom L. XX, XXX XX L., o zaplatenie 1.493,23€ s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 655,58€ spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 5% zo sumy 655,58€ od 2.10.2018 do zaplatenia, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd priznáva žalobcovi voči žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške tejto náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením súdom prvej inštancie, po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou elektronicky podanou dňa 21.4.2021 sa právny predchodca žalobcu prostredníctvom advokáta domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 1.493,23€ spolu s príslušenstvom - 5% ročným úrokom z omeškania zo žalovanej istiny od 2.10.2018 do zaplatenia a nahradiť trovy konania, titulom nedodržania dohodnutých podmienok, vyplývajúcich zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere evidenčné číslo 21219981, prid. autorizačný kód XXXXXXXXXXXX (ďalej Zmluva), uzavretej s právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom dňa 17.12.2016. Žalobca sa stal právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130, a to titulom zlúčenia uvedenej spoločnosti s VÚB, a.s., ktorá skutočnosť je uvedená vo výpise z OR OS Bratislava I, Oddiel: Sa, Vložka číslo 341/B. V zmysle Projektu rozdelenia zlúčením, spoločnosť VÚB a.s. ako právny nástupca pokračuje v prevádzkovaní tzv. ostatného podnikania zanikajúcej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., ktorým sa rozumie všetky ostatné zložky podnikania zanikajúcej spoločnosti okrem Triangel -splátkového predaja a leasingu QCar. Žalobca na preukázanie tvrdených skutočností preložil listinné dôkazy procesného útoku, a to Zmluvu, podmienky k zmluve o poskytovaní pôžičky, prehľad splátok a úhrad, predžalobnú upomienku zo dňa 26.7.2018, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 26.9.2018, Všeobecné obchodné podmienky k zmluve o pôžičke (VOP), notársku zápisnicu N 3283/2017, NZ 54215/2017 zo dňa 11.12.2017..

2. Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 8.11.2021, č.k. 24Csp 93/2021-62 súd pripustil, aby do konania na miesto dovtedajšieho žalobcu Všeobecnej úverovej banky, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155 vstúpila ako žalobca spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, a to na základe návrhu žalobcu a súhlasu jeho právneho predchodcu, nakoľko Zmluvou o postúpení pohľadávok s Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130 s právnym predchodcom spoločnosti Intrum Slovakia s.r.o. (Rámcová

zmluva o postúpení pohľadávok uzavretá dňa 22.12.2017), žalobca postúpil predmetnú pohľadávku dňa 21.10.2021 a žalobca sa stal právnym nástupcom Všeobecnej úverovej banky, a.s. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému postupníkom oznámené listom zo dňa 26.10.2021.

3. Žalovanému bola žaloba s prílohami, výzvou na vyjadrenia a procesným poučením doručená dňa 31.7.2021, žalovaný nepredložil v konaní súdu žiadne prostriedky procesnej obrany, skutkovým základom pre rozhodnutie súdu sa stali skutočnosti tvrdené žalobcom, podložené listinnými dôkazmi procesného útoku.

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie a zistil nasledovný skutkový stav:

5. Právny predchodca žalobcu ako veriteľ na jednej strane uzavrel dňa 17.12.2016 so žalovaným ako klientom na strane druhej Zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 2.165,33€ formou spotrebiteľského úveru, na kúpu spotrebného tovaru (biela technika), peňažné prostriedky sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach v počte 36 vo výške 82,98€, splatnosť prvej splátky bola 20.1.2017, termín konečnej splatnosti 20.12.2019, pri hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov 24,67%, s ročnou úrokovou sadzbou 24,67%, celková suma pôžičky predstavovala podľa žalobcu spolu s nákladmi spotrebiteľa (821,95€) sumu 2.987,28€. Podľa prehľadu platobnej disciplíny žalovaný z poskytnutej finančnej pôžičky do dňa podania žalobného návrhu zaplatil právnemu predchodcovi žalobcu sumu 1.327,68€, svoju povinnosť dodržiavať splátkový kalendár neplnil žalovaný riadne a včas. Predžalobnou upomienkou zo dňa 26.7.2018 vyzval právny predchodca žalobcu žalovaného na uhradenie dlžnej pohľadávky, a to neodkladne a upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru, žalovaný na výzvu nereagoval ani čiastočnou úhradou dlžnej pohľadávky. Listom zo dňa 26.9.2018 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že dňom 26.9.2018 sa predmetný úver stal splatným v celom rozsahu naraz.

6. Žalovaný do zápisnice súdu pripustil, že s právnym predchodcom žalobcu uzavrel zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej mu bola poskytnutá suma 2.165,33€, z ktorej splatil 1.327,68€. Uviedol, že má záujem vysporiadať svoje záväzky, v súčasnosti pracuje, nemá vyživovaciu povinnosť, býva v prenájme.

7. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní rozsudkom zo dňa 8.11.2021, č.k. 24Csp/93/2021-63 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 837,65€ spolu s príslušenstvom - 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 837,65€ od 2.10.2018 do zaplatenia, do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Vo výroku II vo zvyšku súd žalobu zamietol a vo výroku III priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 12,2%. Proti uvedenému rozhodnutiu podal žalobca proti výroku, ktorým súd v prevyšujúcej časti (655,58€) žalobu zamietol a proti výroku o trovách konania odvolanie. Žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil tak, že zaviazá žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 655,58€ spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 5% od 2.10.2018 do zaplatenia a prizná mu náhradu trov konania v plnom rozsahu. Dôvodil, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď konštatoval, že zmluvne dohodnutý úrok, ktorý tvorí jedinou zložku odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru je neprimeraný a v rozpore s dobrými mravmi. Ozrejmil, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 2.165,33€, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 36 pravidelných mesačných splátkach vo výške 82,98€, navýšenie úveru predstavuje len zmluvne dojednaný úrok vo výške úrokovvej sadzby 24,67%. Celková čiastka, ku ktorej zaplateniu sa žalovaný zaviazal predstavuje sumu 2.987,28€, celkové náklady spotrebiteľa s úverom predstavujú 821,95€ za tri roky. Odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nachádza svoje vyjadrenie v RPMN vo výške 24,67% zhodne s dojednanou úrokovou sadzbou, nakoľko jedinou odplatou poskytnutého úveru je len zmluvný úrok. Výška priemernej hodnoty RPMN pre úvery so splatnosťou od 1 do 5 rokov zverejnená naposledy v čase uzavretia úverovej zmluvy MF SR v súlade s ust. §21 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 3. štvrtrok 2016 so stavom ku dňu 30.9.2016 predstavovala 12,34%. Najvyššia prípustná výška odplaty podľa zákona (§53 ods. 6 OZ v spojení s ust. §1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.) predstavovala 24,68%, t.j. 2x priemernej RPMN 12,34%. Žalobca poukázal na to, že súdna prax zaujala názor, že aplikácia ust. §3 ods. 1 OZ má miesto len vo výnimočných situáciách, napr. v prípade šikanózneho výkonu práva účastníkom zmluvného vzťahu. Korektív dobrých mravov nesmie byť na ujmu princípu právnej istoty a nesie neprimerane oslabovať subjektívne práva účastníkov vyplývajúcej z právnych noriem. Nie výška úrokovvej sadzby, ale celková

výška odplaty vyjadrená prostredníctvom RPMN je rozhodujúcim faktorom pre ustálenie celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom. Veličina vyjadrená prostredníctvom RPMN predstavuje celkovú odplatu spojenú s úverom, t.j. navýšenie úveru, ktoré je povinný dlžník veriteľovi zaplatiť a tento faktor je rozhodujúci pre ustálenie primeranej odplaty. Výška dojednanej odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru v úverovej zmluve vo výške 24,67% neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch podľa ust. §53 ods. 6 OZ platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy a je v súlade so zákonom stanovenou maximálnou výškou odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa ust. §1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. platného a účinného od 1.9.2014. Dojednaná odplata v úverovej zmluve vo výške 24,67% nepresahuje 2x priemernej výšky RPMN zverejnenej MF SR v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch pre obdobné úvery. Dojednaná odplata je primeraná, v súlade so zákonom a dobrými mravmi. Žalobca podporne podložil svoje tvrdenia rozhodnutiami odvolacích súdov v otázke primeranosti odplaty.

8. Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 13.9.2023, č.k. 6CoCsp/9/2022-102 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti (výrok II) a vo výroku o trovách konania (výrok III) zrušil a vec mu v tej časti vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súd druhej inštancie poukázal na to, že záver prvoinštančného súdu, že výška dohodnutých úverových úrokov je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a preto žalobcovi ako dôvodný priznal len nárok na nezaplatenú úverovú istinu zo strany žalovaného, teda rozdiel medzi poskytnutými finančnými prostriedkami veriteľom a splatenými finančnými prostriedkami žalovaným, nemá oporu v žiadnom zo skutkových tvrdení žalobcu, resp. v ním predložených listinných dôkazoch. Ak súd prvej inštancie založil zamietajúci výrok na bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru pre absenciu predpokladov použitých pre určenie výšky RPMN, resp. pre nesprávnosť údajov o výške RPMN, príp. iného údaju, ktorého absenciu či vecnú nesprávnosť postihuje zákon č. 129/2010 Z.z. sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru, tento právny záver z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva. Odvolací súd považoval za potrebné dodať, že neprijateľnosť podmienky a z nej vyplývajúca neplatnosť tejto zmluvnej podmienky (§53 ods. 5 OZ) je odlišný právny inštitút ako bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru (§11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.).

9. Súd prvej inštancie prehodnotil svoj právny názor v zmysle intencií druhoinštančného súdu v odvolaní napadnutej časti rozsudku zo dňa 8.11.2021, č.k. 24Csp/93/2021-63 (výroky II a III) a dospel k nasledovnému právnomu záveru:

10. Podľa §52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (OZ) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

11. Podľa §52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

12. Podľa §52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa §52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa §53 ods. 1 veta prvá OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (neprijateľná podmienka).

15. Podľa §54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktorému tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

16. Podľa §3 ods. 1 OZ výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

17. Podľa §1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

18. Podľa §2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z.z. celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

19 Podľa §9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

20. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že občan ako spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok vopred určených dodávateľom, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto zmluvné podmienky individuálne ovplyvniť. Vo všeobecných pravidlách pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách zákon stanovuje, že takého ustanovenia v zmluvách, spôsobujúce nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Spotrebiteľské zmluvy ako zmluvy typové či adhézne, sú zmluvy, ktoré o určitom rovnakom predmete plnenia štandardne a opakovane uzatvárajú dodávatelia s veľkým počtom zákazníkov s tým, že dodávateľ zmluvy vopred v návrhu stanovuje obsah týchto zmlúv a stanovuje podmienky jej realizácie. Návrh zmlúv býva často predtlačný na formulároch s tým že fyzická osoba - spotrebiteľ nemá možnosť dosiahnuť zmenu v návrhu zmluvy, nemôže vyjednávať, môže návrh buď prijať alebo neprijať a zmluvu neuzavrieť. Dodávateľ je osoba konajúca pri uzatváraní a plnení zmluvy v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, je silnejšou zmluvnou stranou, ponúkajúcou spotrebiteľovi k spotrebe určitú vec, vrátane finančných prostriedkov, ktorej forma distribúcie je predmetom podnikania dodávateľa. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy nekoná v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, predstavuje slabšiu zmluvnú stranu, nemôže vopred ovplyvniť pripravený návrh zmluvy. Zákon zakotvuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách, ku ktorým patrí aj predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere. Vychádza sa z predpokladu, že spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa všeobecne očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a oproti spotrebiteľovi so znalosťou ponúkaného tovaru a služieb, čo zodpovedá poctivému prístupu v podnikaní. Zákon predpokladá, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. V súlade s prílohou Smernice Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách zákon uvádza príkladne podmienky zakotvené v spotrebiteľských zmluvách, ktoré je potrebné považovať za neprijateľné. Podľa článku 5 uvedenej smernice všetky písomné ustanovenia spotrebiteľských zmlúv musia byť vyjadrené zrozumiteľne, v prípade nezrozumiteľnosti sa podmienka má vykladať v prospech spotrebiteľa. Podľa článku 4 ods. 2 smernice ak hlavný predmet zmluvy, cena alebo úhrada, prípadne tovar alebo služby dodávané výmenným spôsobom nie sú vyjadrené zrozumiteľne, je potrebné preskúmať, či tieto podmienky nie sú nekalé. Oprávnené pochybnosti o zrozumiteľnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere vzbudzuje absencia dôležitého a povinného údaju - ročnej percentuálnej miery nákladov.

21. Predmetná spotrebiteľská zmluva obsahuje všetky potrebné náležitosti v zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení, procesné strany sa predpísanou písomnou formou dohodli na predmete zmluvy, spôsobe úhrady, zmluva obsahuje potrebný údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, pri uzavretí

zmluvy neboli obídene príslušné ustanovenia vnútroštátneho práva ani príslušné ustanovenia smernice č. 93/13/EHS. Z obsahu zmluvy mal súd preukázané, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému finančné prostriedky na nákup spotrebného tovaru za dohodnutých podmienok splácania, zmluvné podmienky žalobca splnil, žalovaný si svoju povinnosť riadne a včas splácať poskytnuté finančné prostriedky formou mesačných splátok nespĺnil, nedodržel teda dohodnuté zmluvné podmienky. Súd sa stotožnil s tvrdeniami procesného útoku žalobcu, žalovaný jednoznačne porušil písomne dohodnuté zmluvné podmienky, nesplácal poskytnuté finančné prostriedky riadne a včas, žalobca oprávnenne požadoval zaviazať žalovaného na zaplatenie sumy, predstavujúcej nesplatenú časť úverovej istiny.

22. Pokiaľ ide o priznanie žalobcom požadovaného úroku z úveru vo výške 24,68% ročne, zmluvnými stranami dohodnutého ako odplatu veriteľa za poskytnutie spotrebiteľského úveru dlžníkovi, uvedená hodnota úroku z úveru rešpektuje zákonné limity, je platná a v súlade s dobrými mravmi. V súlade s ust. §53 ods. 6 OZ účinného v čase uzatvárania zmluvy, s poukazom na ust. §1a Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. priemernou RPMN pre 3. štvrťrok 2016 - stav k 30.9.2016 (štvrťrok predchádzajúci uzatvoreniu predmetnej zmluvy) bola RPMN vo výške 12,34% p.a. (údaje zistené z www MF SR - súhrnné informácie o údajoch novoposkytnutých spotrebiteľských úverov bankami a pobočkami zahraničných bánk, rok 2016), dvojnásobok predstavuje 24,68% p.a. Na základe uvedeného úrok dojednaný zmluvnými stranami podľa predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo výške 24,67% ročne zákonom stanovený nákladový limit nepresahuje a je teda úverovým úrokom primeraným a výškou zodpovedajúcim príslušným zákonným ustanoveniam. Žalobcom požadovaný zmluvnými stranami dohodnutý úrok z úveru súd prvej inštancie vyhodnotil ako nárok dôvodný a priznal ho žalobcovi v požadovanej výške 655,58€.

23. Podľa §517 ods. 1 veta prvá OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

24. Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení aj úroky z omeškania, výšku úrokov z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

25. Podľa Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. je úrok z omeškania stanovený dvojnásobkom diskontnej sadzby určenej Národnou bankou SR k prvému dňu omeškania. Podľa nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., účinného od 1.1.2009, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, podľa nariadenia vlády SR č. 20/2013 Z.z., účinného od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, ak vzťah vznikol po 1.2.2013.

26. Žalovaný si nespĺnil povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok, žalobcovi vznikol nárok na úhradu zákonného úroku z omeškania vo výške 5% ročne od šiesteho dňa od zosplatenia daného úveru zo žalovanej istiny ako prvého dňa omeškania až do zaplatenia.

27. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa §255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca bol plne úspešnou procesnou stranou v konaní, súd priznal žalobcovi voči žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Odvolanie podlieha poplatkovej povinnosti v rovnakej výške ako za podanú žalobu.

V prípade neuhradenia priznanej pohľadávky zo strany povinného, môže oprávnený požiadať o exekučný výkon súdneho rozhodnutia.